

Marți, 27 octombrie

Sunt atât de norocos!
De dimineață, când am tras perdeaua de la fereastra dormitorului meu din mansardă, am rămas cu gura căscată. Ninsese peste noapte!

O semilună strălucitoare zâmbea pe cerul senin și întunecat, iar toate acoperișurile din Satul de Est sclipeau de albeață.

* ❄️

Iute ca săgeata, am coborât scările, mi-am încălțat cizmele cu vârf curbat și am țâșnit în stradă. Locuim în cea mai animată parte a orașului, însă nu se vedea nici o urmă de picior sau de sanie pe nicăieri. Oriunde m-aș fi uitat, zăpada era neatinsă!

Târșâindu-mi piciorul, mi-am scris numele în zăpadă:

TOG
A FOZTACI.

După care m-am uitat în sus, la stele, inspirând aerul înghețat...

Pe când mă întorceam înapoi ca să pregătesc micul-dejun pentru frații și surorile mele mai mici, m-am simțit foarte bucuros că sunt viu. Bucuros că

sunt un Spiriduș de-al Moșului și că fac jucării pentru Crăciun, bucuros pentru familia mea, cu toate că să fii al cincilea copil din zece poate fi dificil uneori, și bucuros pentru prietena mea Holly, fiica lui Moș Crăciun, care mă susține mereu și alături de care am avut parte de multe aventuri.

Chiar atunci, pe când îmi scuturam cipilica de fulgii de nea, mi-am adus aminte că sub toată acea zăpadă proaspătă nimic nu se schimbă.

Și m-am întristat.

Pentru că, dacă e să fiu sincer cu tine, la Atelier, lucrurile au fost cam tensionate în ultima vreme...

Miercuri, 28 octombrie

Incă o zi stresantă la muncă.
Trebuie să explic. Timp de doi ani la rând, niște răufăcători au tot încercat să fure Crăciunul, iar toată lumea își face griji că vor încerca din nou anul acesta...

Prima oară, l-au legat fedeleș pe Moș Crăciun și au furat sania cu cadouri. Din fericire, eu și Holly am reușit s-o recuperăm și astfel Crăciunul a fost salvat.

A doua oară, l-au răpit pe Moș Crăciun și au cerut răscumpărare! Din fericire, Holly l-a salvat cu ajutorul robotului cu chip de Moș Crăciun pe care îl făcuse.

Toată lumea își face griji că anul acesta vor încerca ceva încă și mai rău, așa că Spiridușii de la Securitate sunt cu ochii-n patru...

Joi, 29 octombrie

Incă o zi tensionată la Atelier.
Satul Crăciun este un loc tare serios zilele astea!
Ne distram așa bine înainte, povestind și glumind
în timp ce lucrăm. Până și Steinar, Mâna Dreaptă a
Moșului, ni se alătură uneori, cântând la acordeonul
lui ca noi să dansăm ori de câte ori ne îndeplineam
norma.

Dar nu și acum. Acum, toată lumea e atât de serioasă...

Holly chiar mi-a spus să încetez cu fredonatul!

– Tog! a șuierat ea printre dinți, ridicându-și privirea din computer. Încerc să mă concentrez aici!

Se pricepe foarte bine la codat, așa că anul acesta face jocuri video.

– Nu mă pot abține! am zis. De fiecare dată când termin de făcut o plesnitoare, simt un fior cald pe dinăuntru.

M-am uitat la Ana, noua spiridușă, crezând că mă va susține, însă nu și-a ridicat ochii din coarda la care lucra, genul acela de coardă care se aprinde când o sari.

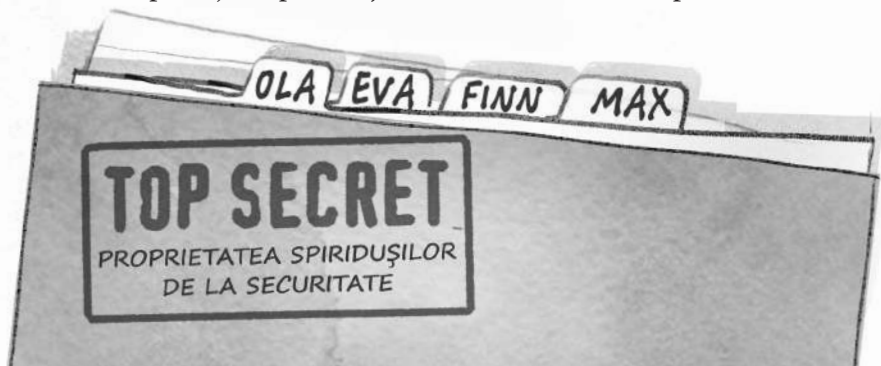
În pauza de ciocolată caldă, am luat-o pe Holly deoparte și am întrebat-o dacă se simte bine.

- Nu chiar, a zis, cu ochii umplându-i-se de lacrimi.
- Îți faci griji pentru tatăl tău, nu-i așa?
- Da. Dacă Ola și Eva încearcă să-l răpească, la fel ca anul trecut? Sau mai rău?

Ola și Eva sunt răufăcători *foarte* răi. Ola a fost Mâna Stângă a Moșului, iar Eva este o miliardară luxemburgheză care *urăște* Crăciunul.

- Atunci vor avea de-a face cu mine, am zis cu hotărâre, oferindu-i batista mea. Și cu noii Spiriduși de la Securitate, desigur.

S-a înveselit puțin când i-am zis asta. Steinar a recrutat o echipă de Spiriduși de la Securitate care să-l protejeze pe Moș Crăciun. Îl urmează peste tot,

cu ochelarii lor de soare fumurii și comunicând între ei prin microfoanele ascunse în mânecă.

Și-au scos chiar și clopoștii de la cizme, ca să nu-i audă nimeni venind.

– Nu trebuie să mergă la petrecerea de Halloween, mi-a zis Holly, strângându-mă de braț.

– De ce nu?

– Gândește-te numai. Vor fi o mulțime de spiriduși costumați, deci va fi super ușor pentru Ola, Eva, Max sau Fizz să se deghizeze și să se strecoare înăuntru. Sunt convinsă că atunci vor da lovitura!

Max și Fizz sunt copiii lui Ola. Au lucrat și ei în Atelier ca mine și ca Holly, motiv pentru care Holly simte că nu mai poate avea încredere în nimeni.

– Ai vorbit cu cineva despre asta? am întrebat-o.

- Normal, mi-a răspuns Holly nerăbdătoare. Dar tata nu vrea să asculte. A spus că e necesar să mergă la petrecere pentru moralul celorlalți.

Îi înțeleg logica. Petrecerea de Halloween este o mare sărbătoare pentru spiriduși, una în care toată lumea se relaxează puțin înainte de forfota de Crăciun, plus că ne place la nebunie să-l vedem pe Moș costumat și patinând ca noi toți...

Dar înțeleg și logica lui Holly. Este un risc.

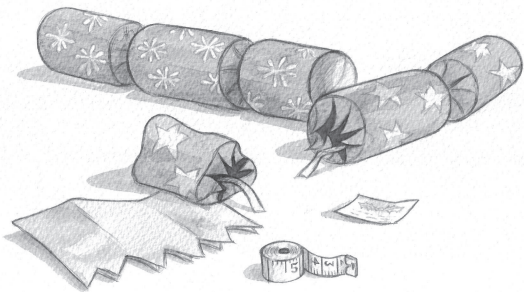
Sper că petrecerea va decurge bine.

Vineri, 30 octombrie

Dezastru în Atelier!
Totul a început când am hotărât să-mi testez ultimul lot de plesnitori. Știu că nu toată lumea are plesnitori de Crăciun, așa că probabil ar trebui să explic ce sunt.

Practic, le desfaci înainte de cina de Crăciun. Tu ții de un capăt, în vreme ce invitatul de lângă tine ține de celălalt capăt și amândoi trageți. Plesnitorile sunt făcute din hârtie, iar când se rup, scot un sunet puternic. De obicei, e un singur câștigător, care primește toate lucrurile din plesnitoare: o pălărie de hârtie, pe care o poți purta pe durata cinei, o bucată de hârtie cu o glumă scrisă pe ea sau chiar o mică jucărie. Celălalt nu primește nimic, ceea ce pare tare nedrept, dar pe de altă parte, crește entuziasmul pentru joc.

Eu voiam să mă asigur că plesnitorile mele plesnesc – anume că bucata de carton dinăuntru scoate sunetul specific. Așa că, având câte o plesnitoare în fiecare mână, le-am oferit câte un capăt Anei și lui Holly.

– Unu, doi, trei..., am numărat.